

[Poul Møller.]

fradraget har i dag også virkning på den kommunale beskatning, og derfor må det fradrag i skatten, der skal afløse det nuværende fradrag i indkomsten, fastsættes på en sådan vis, at det også giver dækning for den kommuneskatteforhøjelse, der vil blive resultatet af, at børnefradragene i indkomsten forsvinder.

I forbindelse med børnefradragbestemmelserne har den højtærede finansminister foreslået en ændring af reglerne for, hvornår børn skal sættes selvstændigt i skat. Jeg er her tilhænger af et fastere system end det nuværende, således at 18 års grænsen bliver obligatorisk for børnenes selvstændige skatteansættelse, således at vi ikke får dette mellemrum mellem 16 og 18 år, hvor man kan vælge. Jeg vil dog gerne gøre en bemærkning om personerne under 18 år. Det forekommer mig, at vi skulle kunne enes om, at børns indtægter, når de ikke overstiger visse beskedne beløb, må være helt skattefrie. Når børn tager små job for f. eks. at spare sammen til ferie, eller fordi de ønsker at spare penge sammen til julegaver eller andre gaver til nære pårørende, er der noget urimeligt i, at disse små beløb skal lægges oven på forældrenes indtægt med de skattemæssige virkninger, dette får. Jeg ønsker derfor gerne i det kommende udvalg at forhandle om en vis largeness over for disse små spareskillinger, som unge mennesker og børn tjener ved ekstraarbejde ved siden af studier, ved siden af uddannelse, ved siden af skolegang. Jeg tror, befolkningen vil anse for rimeligt, at forældre ikke beskattes af disse mindre beløb.

Spørgsmålet om nedslagsreglen for ældre medborgere rejser jo hvert år ved ligningslovens behandling. Man arbejdede først i en række år på at sætte maksimumsbeløbet i vejret, således at lettelsen kom til at omfatte flere og flere ældre medborgere. For 2-3 år siden skete der en vending i denne kurs, og siden har man arbejdet på at sætte maksimumsbeløbet ned, således at færre og færre fik glæde af nedslaget. Det forekommer mig, at man er gået for vidt med disse nedsættelser, ikke mindst med det lovforslag, der her foreligger. Man vil dermed forringe beskatningsforholdet og ligningsforholdet for mange ældre medborgere,

for invalider, kronisk syge og enker i hovedstaden og i købstæderne. Der er ingen motivering for denne forringelse i den højtærede finansministers fremsættelsestale. Det eneste, der er oplyst, er, at det ikke vil ramme de egentlige folkepensionister, der ikke har nogen indkomst ved siden af deres folkepension. Men jeg tror, der i høj grad er anledning til at stille sig skeptisk over for dette afsnit af lovforslaget. Vi vender os fra vor side imod, at selvpensionister nu får ringere beskatningsforhold, end de har i dag. Det er urimeligt, at de mennesker, der sidder med mindre pensioner eller med indtægt ved siden af deres folkepension, skal stilles ringere ved de ændringer, der her foreslås. Det er almindelig bekendt, at vi i de forslag, der blev gennemført før valget, ikke nåede at få de forhold tilvejebragt, som vi gerne så for selvpensionisterne; men vi havde dog ikke forestillet os, at man umiddelbart efter valget skulle tage de små fordele fra dem, som man gav ved folkepensionsloven, gennem denne ændring for hovedstadens og købstædernes vedkommende. Derfor tror jeg ikke, regeringen skal regne med at få vor tilslutning til denne forringelse af selvpensionisternes og invalidepensionisternes skattemæssige forhold.

Spørgsmålet om, hvorvidt der skal lægges loft over befordringsfradraget, er vi villige til at se på i udvalget. Det kan vel være rimeligt, at der kommer et sådant loft, og i denne forbindelse kan man måske også rejse spørgsmålet, om ikke den bestemmelse om befordringsfradrag, der blev gennemført ved sidste års ligningslov, skulle være noget af et vildskud. Det kan ikke nytte noget, at vi gør skattereglerne så indviklede, at de næsten ikke kan administreres. Det forekommer mig ikke, at de bliver mindre indviklede ved det lovforslag, som den højtærede finansminister her har fremsat. Nu skal ligningsmyndighederne altså til at undersøge, om et menneske har boet om sommeren eller om vinteren på det sted, der er tale om. Tænker man sig, at nogen har en vinterbolig, hvor de kun bor i kortere tid — det kan man vel ikke kalde deres sommerhus? — skal de så have fradrag for en vinterbolig, der måske er fjernt beliggende? I øvrigt forekommer det mig, at hele denne bestemmelse om